

Sila modlitby

Napísal Balek Robert
Piatok, 16 December 2011 22:30

Pán Ježiš je aj dnes plný zľutovania a moci a aj nás volá k takému postoju lásky, aby sa nás dotýkalo utrpenie našich bratov a sestier, zvlášť keď vieme o tom, že On aj dnes uzdravuje chorých, vyslobodzuje zo zajatia diablom, odpúšťa nám všetky neprávosti a lieči všetky naše neduhy.

Mala som na oddelení pacientku (po úplnom operačnom odstránení žalúdka pre nádor), ktorá už mala ísť domov. Písala som jej sesterskú prepúšťaciu správu a fakt som sa tešila, že taká ťažká operácia išla bez komplikácií. Pani bola takou "dobrou" pacientkou :-) No keď som prišla ďalší deň do práce, dozvedela som sa, že je na ARO, je na umelej ventilácii, v kóme, v septickom stave. Mysleli sme, že to neprežije.

V ten deň, ráno, keď mala byť prepustená, sa jej z brucha vyvalilo množstvo hnisu a ešte 2 litre jej ho vybrali na operačke. Pritom celý čas nemala nejaké príznaky napr. zvýšené teploty ani bolesti. Bolo mi jej veľmi ľúto a stále som mala pocit, že to takto nemalo byť. To ma pohýnalo hľadať spôsob ako jej pomôcť.

Keď prišiel na oddelenie jej manžel, spýtala som sa ho ako sa pani má a že či nechce, aby sme

Sila modlitby

Napísal Balek Robert

Piatok, 16 December 2011 22:30

s kňazom prišli za ňou pomodliť sa. Povedal, že teraz to aj tak nie je treba, lebo je v umelom spánku. Hm, nemala som čas v práci mu vysvetľovať význam modlitby a rozmýšľala som, či je veriaci, alebo ako sú na tom. Nespýtala som sa. Na ďalší deň som bola na oddelení pozrieť vlastnú spolusestru a keď som odchádzala a išla okolo ARO, nedalo mi to. Opýtala som sa kolegyne, že či môžem pacientku navštíviť, že sa za ňu chcem pomodliť. Povedala, že jasne, a nech si dám rukavice a plášť...

Pani spala a nevnímala ma. Ešte stále bola na umelej ventilácii a dýchanie jej zaistoval prístroj. Pozdravila som ju napriek tomu a povedala jej, že sa za ňu pomodlím. Potom som ju chytila za ruku a modlila som sa potichu a šeptom ako ma viedol Pánov Duch. Keď som odchádzala tak sa ma kolegyňa spýtala či nejako reagovala. Povedala som, že neviem, asi nie. Nevidela som žiadny náznak reakcie.

Na druhý deň som sa dozvedela, že jej klesla teplota na normálne hodnoty (mala predtým 40 C) a na ďalší deň sedela na stoličke pri vedomí :-). Keď som stretla nášho kňaza (hovorila som mu o nej) oznámil mi, že pani sa dala pokrstiť. Navštívil ju a zistil, že nie je pokrstená, ale že sa chce dať pokrstiť. Potom som s ňou ešte strávila pár dni na našom oddelení. Bolo to ťažké, trčalo z nej kopec hadičiek, nemohla pre to pohodlne spať ako my všetci ostatní a plakala mi v nočnej, že je toho na ňu už veľa. Nakoniec však odišla uzdravená, mohla normálne jesť a okrem uzdravenia tela, odišla aj uzdravená na duši - pokrstená. Nemám o nej nejaké ďalšie správy.

Bolo to pre mňa poučenie, že modlitba k nášmu Pánovi je ďalším liekom, ktorý by sme mali užívať pri všetkých tých ostatných, a že Jeho uzdravenie prichádza v plnosti pre telo aj Ducha. Pre mňa to bolo jasné svedectvo a dôkaz Božej vernosti, že nás počuje a s nami súcití...

Zdroj: [Blog P. Lea](#)